Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 28. Warszawa, dnia 4 października 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Podatki bezpośrednie.

477.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1930 r.

L. D. V. 4624/2/30.

w sprawie obliczania podatku dochodowego od dochodu reprezentacyjnego Prezesów Izb Skarbowych i Dyrekcji Ceł.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcji Ceł.

W związku z przyznaniem Prezesom Izb Skarbowych i Dyrekcji Ceł, uchwałą Rady Ministrów z dnia 8/XI 1929 r. w brzmieniu zmienionem uchwałą Rady Ministrów z dnia 27/VI 1930 r., dodatku reprezentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie — wyjaśnia się, że dodatek ten, jako przeznaczony na zwrot kosztów reprezentacyjnych nie stanowi dochodu, podlegającego opodatkowaniu stosownie do przepisu p. 4 lit. a § 40 rozporządzenia wykonawczego do art. 20 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1925 poz. 411) i wobec tego winien być wyłączony z podstaw opodatkowania.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*.

478.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 września 1930 r.

L. D. V. 9771/4/30.

w sprawie ksiąg handlowych przy eksporcie półfabrykatów i gotowych wyrobów.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wyrokami Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 15 lutego 1930 r.

L. Rej. 51/28 (przesłanym przy okólniku z dnia 11 kwietnia 1930 r. L. D. V. 3610/4 i z dnia 25 kwietnia 1930 r. L. Rej. 1555/28 przesłanym przy okólniku z dnia 21 lipca 1930 r. L. D. V. 7231/4/30), według których dla przyznania uwolnienia od podatku przemysłowego na zasadzie art. 3 p. 15 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) nie jest konieczne wykazanie eksportu księgami handlowemi, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że tezy powyższych wyroków należy stosować wyłącznie przy zwalnianiu od podatku przemysłowego (od obrotu) eksportu półfabrykatów i gotowych wyrobów, natomiast tezy te nie mogą mieć zastosowania przy udzielaniu ulg na podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu wydanych na zasadzie art. 94 ustęp trzeci p. 1 powołanej ustawy przy eksporcie surowców (produktów rolnych).

W tych ostatnich wypadkach należy w dalszym ciągu stosować ściśle przepisy części pierwszej § 9 rozporządzenia wykonawczego, w szczególności żądać wykazania eksportu surowców prawidłowo prowadzonemi księgami handlowemi.

O powyższem wyjaśnieniu należy niezwłocznie zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

Przepisy celne.

479.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 września 1930 r.

L. D. IV. 1588/3/30.

w sprawie stosowania konwencyjnej stawki celnej do orzechów.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z okólnikiem z dn. 22 lica r. b. L. D. IV. 1295/3/30 (Monitor Polski Nr. 179/30, poz. 273) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wymieniona w załączniku do wspomnianego wyżej okólnika konwencyjna stawka celna do pozycji taryfy celnej 11 p. 1 i uwagi ma zastosowanie tylko do surowców tak zw. włoskich (noix). Do innego rodzaju orzechów, podpadających pod poz. 11 p. 1 i uwagę stawka ta nie może być stosowana.

Kierownik Departamentu:
(—) *Danielewicz*
Naczelnik Wydziału.

480.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 września 1930 r.

L. D. IV. 1618/3/30.

w sprawie wykonania polsko - rumuńskiej umowy handlowej i nawigacyjnej.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich urzędów celnych.

W dzienniku Ustaw R. P. Nr. 64/1930 pod poz. 511 ogłoszone zostało oświadczenie Rządowe z dn. 2 września 1930 r. w sprawie wypowiedzenia z dniem 31 maja 1930 r. konwencji handlowej między Polską a Rumunją, podpisanej w Bukareszcie dn. 1 lipca 1921 r.

Stosownie do art. 16 wymienionej konwencji traci ona moc obowiązującą po upływie 3 miesięcy od dnia wypowiedzenia, czyli 31 sierpnia 1930 r.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że stosownie do art. 9 ust. 2 polsko-rumuńskiej umowy handlowej i nawigacyjnej, podpisanej w Warszawie w dniu 23 czerwca 1930 r. należy, począwszy od 1 września 1930 r. stosować stawki konwencyjne na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania tylko do tych towarów, pochodzących i przychodzących z Rumunji, poza wyszczególnionemi w okólniku L. D. IV. 1295/3/30 (Mon. Pol. Nr. 179/30 p. 273), które zgodnie z aneksem do umowy z dn. 23 czerwca 1930 objęte są niżej przytoczonemi pozycjami polskiej taryfy celnej.

poz.:	1 do 8,	77,	149 — 158,
	10 — 13,	78,	161 — 164,
	21 — 30,	83 — 85,	167,
	32 — 37,	95,	168,
	39 — 43,	105 — 109,	173,
	45 — 48,	112 — 113,	174,
	51 — 58,	115,	176,
	61 — 66,	120 — 123,	178 — 184,
	68,	125 — 127,	186 — 193,
	70,	131 — 132,	195 — 213,
	72,	137 — 143,	215,
	74,	146,	216.

Kierownik Departamentu:
(—) *Danielewicz*
Naczelnik Wydziału.

481.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 września 1930 r.

L. D. IV/1529/3/30

w sprawie zakładów francuskich, uprawnionych do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną.

Do
Wszystkich Dyrekcji Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika L. D. IV/919/3/30 z dn. 20 czerwca 1930 r. („Monitor Polski" Nr. 151

poz. 229) podaje się do wiadomości, że do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną, względnie na odlewy ze stali szlachetnej pochodzenia francuskiego, zostały upoważnione prócz wymienionych w okólniku D. IV/919/3/30 jeszcze następujące zakłady francuskie:

1) Société des Forges de Milourd, Anor (Nord),

2) Acieries de Champagnole, 33 Avenue Victor Hugo, La Courneuve (Seine),

3) Société des Hauts Fourneau, Forges et Acieries de Pompey, 48 rue de la Boetie, Paris,

4) Cie des Produits Chimiques et Electrométallurgiques Alais, Forges et Camargue, 23 rue de Balzac, Paris 8 e.,

5) MM. Aubert et Duval Frères, les Ancizes-Comps (Puy de Dôme),

6) M. J. Jaboulay, Terrenoire (Loire),

7) Société des Acieries et Forges de Saint François, 70 rue de la Montant, St. Etienne (Loire),

8) Société des Hauts Fourneau et Forges d'Allevard, Allevard (Isère),

9) Forges et Acieries de Bonpertuis, Bonpertuis (Isère),

10) M. P. Experton - Revollier, Renage (Isère).

Za Kierownika Departamentu:

(—) *Danielewicz.*

Naczelnik Wydziału:

(Monitor Polski Nr. 224. z dnia 27 września 1930 roku, poz. 481).

482.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 30 sierpnia 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 3 pozycji 105 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) otrzymuje brzmienie podane niżej, przyczem stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł.
105 punkt 3	potaż	20.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 20-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa:

(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. Nr. 65, z dnia 23 września 1930 r. poz. 518).

Monopol Spirytusowy.

483.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 września 1930 r.

L. D. VI. 2778/2/30

w sprawie nadsyłania odpisów uprawnień na prawo poboru spirytusu po cenach ulgowych.

Do

Izby skarbowej — Wydz. IV, wszystkie prócz Krakowa, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy w Katowicach.

Ze względu na potrzeby prowadzenia przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego ewidencji, tudzież celem ułatwienia prac związanych ze sprzedażą spirytusu po cenach ulgowych, Ministerstwo Skarbu zarządza nadsyłanie przez Izby odpisów wszystkich udzielanych uprawnień na prawo poboru spirytusu po cenach ulgowych do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Wydział III.

Odpisy te należy przesyłać zbiorowo co dwa tygodnie.

Negatywnych doniesień nie należy przedkładać.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Juljan Kulski.*

484.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 13/III DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 20 września 1930 r.

w sprawie rozpoczęcia produkcji w kampanji 1930/31.

Do wszystkich gorzelń.

Zmniejszony zbyt spirytusu monopolowego oraz minimalny wywóz zagranicę przy jednoczesnem wydatnem powiększeniu się produkcji kontyngentowej w kamp. 1929/30 doprowadziły do nagromadzenia się zbyt dużych zapasów spirytusu w składach Państwowego Monopolu Spirytusowego. Składy te w ciągu ostatnich miesięcy roku bieżącego prawdopodobnie nie będą mogły przyjmować dowolnych ilości spirytusu, wyprodukowanych przez gorzelnie na poczet kamp. 1930/31.

O ile więc gorzelnie rozpoczną produkcję w roku bież. przed końcem grudnia zajść może ta ewentualność, iż zmuszone będą do składania spirytusu w swoich zbiornikach.

Nie wszystkie jednakże gorzelnie posiadają zbiorniki o pojemności, wystarczającej na magazynowanie większych ilości wyznaczonego kontyngentu zakupu. Gorzelnie woj. poznańskiego, po-

morskiego, śląskiego i częściowo lwowskiego posiadają małe zbiorniki i w wypadku nieodbierania przez P. M. S. spirytusu zaraz po wyprodukowaniu niewielkich jego ilości, zmuszone będą do przerwania ruchu.

Dla uniknięcia takiego stanu rzeczy, koniecznem jest, aby gorzelnie z małemi zbiornikami rozpoczęły produkcję bieżącej kampanji możliwie jaknajpóźniej, a w każdym razie po pierwszym stycznia 1931 roku.

Podając powyższe do wiadomości wszystkich przedsiębiorców gorzelń, P. M. S. nadmienia, że nie przyjmie na siebie żadnej odpowiedzialności na wypadek niemożności odbioru wyprodukowanego w gorzelniach spirytusu, chociażby ten wypadek zmusił gorzelnię do przerwania ruchu.

Co się tyczy regulowania należności za wyprodukowany w kampanji 1930/31 spirytus, to będzie się ono odbywało na takich samych zasadach, jak w kamp. 1929/30.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

485.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 14/IV DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 22 września 1930 r.

w sprawie skupu butelek używanych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych - Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy; Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych Wytwórni Wódek i Państwowej Rektyfikacji Spirytusu w Toruniu.

Wobec zmiany ostatniego ustępu § 11 umowy z dn. 16 grudnia 1929 r. L. dz. 7714/Vd. ze Związkiem Inwalidów Wojennych, w tym sensie, że zabrakowane butelki zwrotne nie będą zabierane, lecz w myśl przepisów Techniczno-Gospodarczych D. P. M. S. podlegać będą stłuczce — Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zarządza niniejszem, by butelki zwrotne, zdyskwalifikowane przy przyjmowaniu szkła przez Komisje Odbiorcze, podlegały niezwłocznemu rozbiciu na miejscu w obecności dostawcy.

Otrzymane tłuki przechodzą na własność D. P. M. S. za jednoczesnem wypłaceniem dostawcy, tytułem odszkodowania, za 100 kg. takiej stłuczki ceny, jaką D. P. M. S. będzie sama pobierała, mniej 10%.

Stłuczone szkło Wytwórnie przechowują do sprzedaży hutom.

Wszelkie dotychczas wydane w tym względzie, a sprzeczne z powyższem, zarządzenia tracą jednocześnie swą moc obowiązującą.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

Przepisy ubezpieczeniowe.

486.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1930 r.

o zastosowaniu przepisów prawa o spółkach akcyjnych do władz oraz do likwidacji towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

Na podstawie art. 136 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą art. 16 i 53 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej.

§ 2. Do władz oraz do likwidacji towarzystw ubezpieczeń wzajemnych będą miały zastosowanie przepisy artykułów 49 — 51, 52 p. 1, 54 ust. 1 — 3, 55 — 57, 60 ust. 3, 61 — 63, 65, 67, 68, 70, 72, 73, 78 — 89, 90 ust. 1, 91 — 99, 111, 129, 130 ust. 1 i 2, 131 ust. 2 — 6, 132, 133, 134 ust. 2, 137, 138 ust. 1, 139, 140 ust. 1, 3 i 4 i 175 prawa o spółkach akcyjnych (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 383) w brzmieniu odpowiednio zmienionem, jak niżej:

1) Art. 49: Walne zgromadzenie, którego skład oraz warunki uzyskania przez członków uprawnienia do uczestnictwa w walnem zgromadzeniu określi statut towarzystwa, jest naczelną władzą towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych.

Walne zgromadzenia są zwyczajne albo nadzwyczajne.

Zgromadzenia członków (przedstawicieli członków) zwołuje zarząd; powinny się one odbywać w miejscu siedziby towarzystwa, o ile statut nie wskazuje innych miejsc w granicach Państwa.

2) Art. 50: Zwyczajne walne zgromadzenie powinno się odbyć corocznie w ciągu czterech miesięcy po upływie roku obrotowego.

Przedmiotem obrad zgromadzenia zwyczajnego powinny być następujące sprawy:

1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły;
2) powzięcie uchwały o rozdziale zysków względnie pokryciu strat;
3) kwitowanie władz towarzystwa z wykonania przez nie obowiązków.

3) Art. 51: Nadzwyczajne walne zgromadzenie zwołuje się w przypadkach, oznaczonych w niniejszem rozporządzeniu lub w statucie, oraz gdy wymaga tego doniosłość sprawy.

4) Art. 52 p. 1: Uchwały walnego zgromadzenia, oprócz innych spraw, wymienionych w niniejszem rozporządzeniu lub statucie, wymaga wy-

bór lub odwołanie władz towarzystwa, jeżeli statut tych uprawnień nie przekazuje innym władzom.

5) Art. 54 ust. 1 — 3: Mniejszość członków (przedstawicieli członków) towarzystwa, którą określić winien statut, ma prawo żądać zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, jak również umieszczenia poszczególnych spraw na porządku dziennym najbliższego walnego zgromadzenia.

W tym celu członkowie (przedstawiciele członków) powinni zgłosić do zarządu piśmienne żądanie ze wskazaniem konkretnych wniosków oraz udowodnić prawo zgłoszenia takiego żądania.

Żądanie pomieszczenia poszczególnych spraw na porządku dziennym powinno być zgłoszone nie później, jak na czternaście dni przed terminem walnego zgromadzenia.

6) Art. 55: Jeżeli w ciągu czternastu dni od dnia otrzymania żądania członków (przedstawicieli członków) nadzwyczajne zgromadzenie nie będzie zwołane, sąd rejestrowy miejsca siedziby towarzystwa może po zawezwaniu zarządu upoważnić wspomnianych członków (przedstawicieli członków) do zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia.

Sąd rejestrowy wyznaczy przewodniczącego tego zgromadzenia.

Walne zgromadzenie poweźmie uchwałę, czy towarzystwo ma ponieść koszty zwołania i odbycia zgromadzenia.

W ogłoszeniach i zawiadomieniach listami poleconemi o zwołaniu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia należy powołać się na decyzję sądu rejestrowego. Obowiązek zawiadamiania będzie jednak przestrzegany tylko w stosunku do przedstawicieli członków, których adresy będą towarzystwu znane.

7) Art. 56: Walne zgromadzenie zwołuje się przez dwukrotne ogłoszenia. Pierwsze ogłoszenie powinno być dokonane przynajmniej na dwadzieścia jeden dni, a drugie przynajmniej na dziesięć dni przed terminem zgromadzenia, w każdym zaś razie po upływie terminu do zgłaszania dodatkowych spraw do porządku dziennego.

Dnia, w którym następuje zwołanie i w którym ma się odbyć zgromadzenie, nie wlicza się do tych terminów.

O terminie i porządku dziennym walnego zgromadzenia tudzież o powziętych uchwałach należy zawiadomić listami poleconemi tylko przedstawicieli członków, których adresy będą towarzystwu znane. Zawiadomienie to będzie wysłane równocześnie z pierwszem ogłoszeniem.

8) Art. 57: W ogłoszeniach i zawiadomieniach należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce odbycia walnego zgromadzenia oraz szczegółowy porządek dzienny. W przypadku zamierzonej zmiany statutu powołać należy dotychczas obowiązujące artykuły, jako też podać treść projektowanych zmian.

Ponadto należy wskazać na możliwość zgłoszenia przez członków (przedstawicieli członków) towarzystwa dodatkowych spraw na porządek dzienny, które mogą być zamieszczone w ostatniem ogłoszeniu.

Uchwała nie może być powzięta w przedmiotach, niezamieszczonych w porządku dziennym. Wyjątek stanowi wniosek o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, żądanie rewizji stanu interesów towarzystwa oraz inne wnioski o charakterze porządkowym.

Bez powzięcia uchwał mogą się odbywać obrady i rozprawy także w przedmiotach, nieobjętych porządkiem dziennym.

9) Art. 60 ust. 3: Członek (przedstawiciel członków) ma prawo żądać wydania odpisów wniosków w sprawach, objętych porządkiem dziennym, w ciągu siedmiu dni przed walnem zgromadzeniem.

10) Art. 61: Jeżeli statut nie stanowi inaczej, walne zgromadzenie jest ważne bez względu na ilość obecnych na niem członków(przedstawicieli członków), uprawnionych w myśl statutu do uczestniczenia w walnem zgromadzeniu.

11) Art. 62: Jeżeli niniejsze rozporządzenie lub statut nie stanowi inaczej, walne zgromadzenie otwiera prezes rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo ich zastępca, poczem z pośród osób, uprawnionych do uczestnictwa w walnem zgromadzeniu, wybiera się przewodniczącego.

Przewodniczący walnego zgromadzenia nie ma prawa samowolnie usuwać z pod obrad spraw, będących na porządku dziennym, ani też zmieniać tego porządku.

12) Art. 63: Lista obecności, zawierająca spis uczestników walnego zgromadzenia z wymienieniem ilości posiadanych przez każdego z nich tytułów uczestnictwa i przysługujących im głosów, podpisana przez przewodniczącego zgromadzenia, powinna być sporządzona niezwłocznie po wyborze przewodniczącego i wyłożona podczas zgromadzenia.

Na wniosek mniejszości uczestników walnego zgromadzenia, którą określić winien statut, lista obecności powinna być sprawdzona przez wybraną w tym celu komisję, złożoną przynajmniej z trzech osób. Wnioskodawcy mają prawo wyboru jednego członka komisji.

13) Art. 65: Członkowie towarzystwa mogą uczestniczyć w walnem zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnictwo może być tylko piśmienne, ma być złożone zarządowi lub przewodniczącemu walnego zgromadzenia i dołączone do protokółu.

Przedstawiciele członków towarzystwa mogą brać udział w walnem zgromadzeniu tylko osobiście.

Członkowie zarządu i pracownicy towarzystwa nie mogą być pełnomocnikami na walnych zgromadzeniach ani przedstawicielami.

14) Art. 67: Ani osobiście, ani przez pełnomocnika, ani też jako pełnomocnicy innych osób nie mogą głosować członkowie (przedstawiciele członków) przy powzięciu uchwał, dotyczących pociągnięcia ich do odpowiedzialności za sprawowanie nadzoru lub zarządu lub przyznania im wynagrodzenia, tudzież umów lub sporów pomiędzy nimi a towarzystwem.

15) Art. 68: Uchwały walnego zgromadzenia zapadają większością oddanych głosów.

Uchwały w przedmiocie zmian statutu, rozwiązania i likwidacji towarzystwa zapadają większością przynajmniej trzech czwartych oddanych głosów.

Statut może ustanowić uciążliwsze warunki powzięcia uchwał.

16) Art. 70: Siedziby towarzystwa nie można przenieść poza granice Państwa.

17) Art. 72: Tajne głosowanie zarządza się przy wyborach i nad wnioskami o usunięcie członków władz towarzystwa lub likwidatorów, przy pociągnięciu ich do odpowiedzialności oraz w sprawach osobistych, a pozatem na żądanie choćby jednego z obecnych.

Statut może przewidywać inne przypadki, w których będzie stosowane głosowanie tajne.

18) Art. 73: Uchwały walnego zgromadzenia powinny być protokółowane w formie aktu notarjalnego pod rygorem ich nieważności.

W protokóle stwierdzić należy prawidłowość zwołania walnego zgromadzenia, jego zdolność do powzięcia uchwał, ilość głosów, oddanych za każdą uchwałą, jej treść i zgłoszone sprzeciwy.

Odpowiednie dowody i listy obecności z podpisami uczestników zgromadzenia dołącza się do protokółu.

19) Art. 78: Zarząd składa się z jednego lub większej ilości członków, wybranych przez walne zgromadzenie z pośród członków towarzystwa lub z poza ich grona.

Statut może ustanowić inny sposób powołania zarządu.

Zarząd zastępuje towarzystwo w sądzie i poza sądem.

20) Art. 79: Członkowie zarządu mogą być wybrani najwyżej na trzy lata.

Statut może w powyżej określonych granicach czasu ustanowić częściowe odnawianie zarządu w ten sposób, że pewna ilość członków zarządu kolejno ustępuje bądź w drodze losowania, bądź podług starszeństwa wyboru.

Mandaty członków zarządu gasną z dniem odbycia walnego zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Ustępujący członkowie mogą być wybrani ponownie, jeżeli statut nie stanowi inaczej.

21) Art. 80: Członkowie zarządu mogą być w każdej chwili odwołani, co jednak nie uwłacza ich roszczeniom o wynagrodzenie szkody z umowy służbowej.

22) Art. 81: W stosunku do osób trzecich ograniczenia zarządu w zastępowaniu towarzystwa są nieważne.

Natomiast wobec towarzystwa członkowie zarządu podlegają ograniczeniom, ustanowionym w niniejszem rozporządzeniu, statucie lub w uchwałach walnego zgromadzenia.

23) Art. 82. Jeżeli zarząd towarzystwa jest wieloosobowy, do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu towarzystwa, w braku odmiennych przepisów statutu towarzystwa, wystarczy współdziałanie dwóch członków zarządu.

Natomiast oświadczenia, zwrócone do towarzystwa, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu.

Statut może uregulować zastępstwo wieloosobowe także w ten sposób, że do zastępowania towarzystwa będzie upoważniony jeden członek zarządu łącznie z prokurentem.

24) Art. 83: Podpisywać towarzystwo należy w ten sposób, że pod wypisaną, wydrukowaną lub stemplem wyciśniętą firmą towarzystwa upoważnieni położą swoje podpisy.

25) Art. 84: Uchwały zarządu będą protokółowane. Ponadto protokóły powinny stwierdzać porządek dzienny, imiona i nazwiska obecnych członków zarządu, ilość oddanych głosów za poszczególnemi uchwałami oraz odrębne zdania.

Protokóły będą podpisywane przez obecnych. Księga protokółów powinna być oparafowana i zaświadczona przez sąd rejestrowy.

26) Art. 85: Członkowie zarządu towarzystwa nie mogą bez zezwolenia walnego zgromadzenia zajmować się interesami konkurencyjnego przedsiębiorstwa, ani też uczestniczyć w jego władzach.

Statut może prawo zezwolenia przenieść na radę nadzorczą.

27) Art. 86: W razie sprzeczności interesów towarzystwa z osobistemi interesami członka zarządu, jego małżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia powinien członek zarządu wstrzymać się od udziału w rozstrzyganiu takich spraw i żądać zaznaczenia tego w protokóle.

Umowy pomiędzy towarzystwem a członkami zarządu zawiera rada nadzorcza, a w jej braku pełnomocnicy, wybrani przez walne zgromadzenie.

28) Art. 87: Ilość członków zarządu, ich ustanowienie, odwołanie i zmianę sposobu zastępstwa towarzystwa zgłosić należy celem wpisania do rejestru handlowego.

Do zgłoszenia należy dołączyć uwierzytelniony odpis dokumentu, dotyczącego ustanowienia, odwołania lub zmiany.

Członkowie zarządu powinni podać do rejestru handlowego uwierzytelnione podpisy.

29) Art. 88: Członkowie zarządu powinni na żądanie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej uczestniczyć w ich posiedzeniach bez prawa stanowczego głosu.

30) Art. 89 i 175: Każde towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych powinno corocznie poddać bilans, rachunek zysków i strat, tudzież sprawozdanie, sporządzone przez zarząd, badaniu przez biegłych rewidentów, zarówno pod względem ich zgodności z księgami i dokumentami, jako też faktycznym stanem majątku i interesów towarzystwa. Biegłych wyznaczy sąd rejestrowy.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określi kwalifikacje biegłych rewidentów, ich prawa i obowiązki.

Niniejsze postanowienie wchodzi w życie jednocześnie z art. 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 383).

31) Art. 90 ust. 1: Towarzystwo powinno mieć bądź radę nadzorczą, bądź komisję rewizyjną, bądź, o ile statut tak stanowi, obie te władze

32) Art. 91: Rada Nadzorcza powinna się składać przynajmniej z pięciu członków, wybranych przez walne zgromadzenie zwykłą większością oddanych głosów.

Statut może ustanowić inny sposób powołania rady nadzorczej.

Na wniosek mniejszości członków, która określoną być winna przez statut towarzystwa, wybór rady nadzorczej powinien być dokonany przez najbliższe walne zgromadzenie w drodze głosowania oddzielnemi grupami, nawet gdy statut przewiduje inny sposób powołania rady nadzorczej, chyba, że w skład jej wchodzi choćby jedna osoba, wyznaczona przez władzę państwową lub samorządową.

Statut określi także warunki tworzenia oddzielnych grup celem wyboru jednego członka rady, jednak bez prawa brania już udziału w wyborze pozostałych członków. Poszczególne grupy mniejszości mogą łączyć się celem dokonania wspólnego wyboru.

W przypadku żądania wyborów oddzielnemi grupami mandaty wszystkich członków rady nadzorczej, niezależnie od czasu, na jaki zostali wybrani, wygasają przedterminowo na tem zgromadzeniu, które ma dokonać wyboru grupami.

33) Art. 92: Komisja rewizyjna powinna się składać z pięciu członków, wybranych przez walne zgromadzenie zwykłą większością oddanych głosów.

Mniejszość członków towarzystwa, która określoną być winna przez statut, obecna na walnem zgromadzeniu, może żądać, aby wybór komisji rewizyjnej odbył się grupami i w tym celu może utworzyć odrębną grupę celem wyboru jednego członka komisji, nie biorąc już udziału w wyborze pozostałych członków. Poszczególne grupy mniejszości mogą łączyć się celem dokonania wspólnego wyboru.

W przypadku żądania wyborów oddzielnemi grupami mandaty wszystkich członków komisji rewizyjnej, niezależnie od czasu, na jaki zostali wybrani, wygasają przedterminowo na tem zgromadzeniu, które ma dokonać wyboru grupami.

34) Art. 93: Członkowie zarządu, likwidatorowie i pracownicy towarzystwa nie mogą być równocześnie członkami rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

35) Art. 94: Członkowie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej mogą być wybrani najwyżej na trzy lata.

Statut może w powyżej określonych granicach czasu postanowić częściowe odnawianie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej w ten sposób, że pewna ilość członków rady lub komisji kolejno ustępuje bądź w drodze losowania, bądź podług starszeństwa wyboru.

Mandaty członków gasną na tem zgromadzeniu, które zatwierdzi sprawozdanie, bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Ustępujący członkowie mogą być ponownie wybrani, jeżeli statut nie stanowi inaczej.

36) Art. 95: Rada nadzorcza obowiązana jest wykonywać stały nadzór nad gospodarką towarzystwa we wszystkich gałęziach przedsiębiorstwa.

Do szczególnych obowiązków rady nadzorczej należy badanie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat, tak co do zgodności z księgami, dokumentami, jak i stanem faktycznym, oraz wniosków o podziale zysków, względnie pokryciu strat.

Dla wykonania powyższych czynności może rada nadzorcza wglądać w każdy dział gospodarki towarzystwa, żądać od zarządu i pracowników towarzystwa sprawozdań i wyjaśnień, przeprowadzać rewizję majątku, tudzież przeglądać księgi i dokumenty.

37) Art. 96: Do kompetencji rady nadzorczej należy ponadto:

1) zastępowanie towarzystwa w sprawach przeciwko członkom zarządu, tudzież przy zawieraniu umów pomiędzy towarzystwem a członkiem zarządu, jeżeli walne zgromadzenie nie ustanowi innych zastępców;
2) zawieszanie z ważnych powodów w czynnościach poszczególnych lub wszystkich członków zarządu;
3) delegowanie członków rady nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członków zarządu, nie mogących sprawować swoich czynności;
4) zwoływanie walnego zgromadzenia, ilekroć uzna to za wskazane, lub też jeżeli zarząd nie zwoła tegoż w przypadkach, ustalonych w niniejszem rozporządzeniu lub statucie.

W razie zawieszenia w czynnościach lub stałej niemożności sprawowania czynności przez członków zarządu rada nadzorcza powinna niezwłocznie przedsięwziąć odpowiednie kroki celem uzupełnienia składu zarządu.

Statut może przekazać radzie nadzorczej jeszcze inne zadania, w szczególności postanowić, że pewnych donioślejszych w statucie oznaczonych spraw zarząd nie może przedsiębrać bez zezwolenia rady nadzorczej.

38) Art. 97: Do kompetencji komisji rewizyjnej należy badanie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły, wniosków zarządu o podziale zysków względnie pokryciu strat, trybem i w zakresie, przewidzianym dla wykonywania powyższych czynności przez radę nadzorczą.

Komisja rewizyjna powinna z wyników swego badania złożyć walnemu zgromadzeniu szczegółowe piśmienne sprawozdanie.

Komisja rewizyjna ma prawo zwoływania walnych zgromadzeń, jeżeli zarząd w przeciągu dni czternastu nie czyni zadość jej żądaniu.

Statut może rozszerzyć obowiązki komisji rewizyjnej w kierunku nadzoru stałego nad gospodarką towarzystwa w ciągu roku obrotowego.

39) Art. 98: Rada nadzorcza lub komisja rewizyjna wykonywa swe czynności zbiorowo, może jednak delegować członków do indywidualnego wykonywania poszczególnych czynności nadzorczych.

Jeżeli rada nadzorcza została wybrana przez głosowanie grupami, każda grupa wybranych ma prawo delegować jednego członka do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych. Członkowie ci mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach zarządu z głosem doradczym. Zarząd obowiązany jest zawiadamiać ich zawczasu o każdem posiedzeniu.

Do członków takich stosuje się zakaz konkurencyjny, odpowiednio do postanowienia art. 85 prawa o spółkach akcyjnych.

Członkowie rady nadzorczej, delegowani do stałego indywidualnego wykonywania nadzoru, otrzymują wynagrodzenie osobne, którego wysokość ustala walne zgromadzenie.

40) Art. 99: Uchwały rady nadzorczej i komisji rewizyjnej są prawomocne, jeżeli wszyscy członkowie zostali zaproszeni pismami, rozesłanemi przynajmniej na trzy dni przed terminem posiedzenia i zawierającemi porządek dzienny, a uchwały zapadły większością głosów obecnych.

Do protokółów rady nadzorczej i komisji rewizyjnej stosują się odpowiednio przepisy o protokółach zarządu.

41) Art. 111: Wynagrodzenie członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej w postaci udziałów w zyskach towarzystwa może uchwalić tylko walne zgromadzenie po dokonaniu ustawowych i statutowych odpisów i po potrąceniu statutem oznaczonego udziału w nadwyżkach bilansowych, przypadających osobom, które udzieliły kapitału zakładowego.

42) Art. 129: Rozwiązanie towarzystwa następuje po przeprowadzeniu likwidacji.

Otwarcie likwidacji zgłosi zarząd do rejestru handlowego.

Po zarejestrowaniu otwarcia likwidacji ogłoszą likwidatorowie o tem trzykrotnie i przez te same ogłoszenia wezwą wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń w ciągu roku od daty ostatniego ogłoszenia.

Ogłoszenia nie mogą być czynione w odstępach czasu dłuższych, jak miesięczne, ani krótszych, jak dwutygodniowe.

43) Art. 130 ust. 1 i 2: W czasie likwidacji towarzystwo zachowuje osobowość prawną. Likwidację prowadzi się pod firmą towarzystwa z dodatkiem wyrazów „w likwidacji".

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, przepisy o władzach towarzystwa, prawach i obowiązkach członków, jako też inne przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do towarzystwa w okresie likwidacji, jeżeli da się to pogodzić z celem likwidacji.

44) Art. 131 ust. 2 — 6: Na wniosek mniejszości członków, która winna być określoną w statucie towarzystwa, sąd rejestrowy może uzupełnić liczbę likwidatorów, mianując jednego lub dwóch likwidatorów.

Z ważnych powodów, na wniosek osób interesowanych, sąd rejestrowy może odwołać likwidatorów, powołanych w statucie lub wybranych przez walne zgromadzenie, i mianować innych.

Likwidatorów może odwołać ta sama władza, która ich powołała.

Sąd, który mianował likwidatorów, określa wysokość ich wynagrodzenia.

Pierwszych likwidatorów zgłasza do rejestru handlowego zarząd, następnych sami likwidatorowie; likwidatorów, mianowanych przez sąd rejestrowy, sąd wpisze z urzędu i ogłosi.

45) Art. 132: Likwidatorowie co do swych uprawnień i obowiązków podlegają przepisom, przewidzianym dla zarządu towarzystwa; nie obowiązuje ich zakaz uczestniczenia w przedsiębiorstwie konkurencyjnem.

46) Art. 133: Na wstępie swych czynności likwidatorowie łącznie z ustępującymi członkami zarządu powinni sporządzić bilans otwarcia likwidacji. Bilans ten likwidatorowie złożą nadzwyczajnemu walnemu zgromadzeniu do zatwierdzenia i po ogłoszeniu złożą go sądowi rejestrowemu.

Likwidatorowie powinni po upływie każdego roku lub w terminach krótszych, ustalonych przez walne zgromadzenie, składać walnemu zgromadzeniu sprawozdanie i bilans za okres ubiegły.

Do bilansu likwidacyjnego należy przyjąć wszystkie przedmioty według ich wartości zbywczej.

47) Art. 134 ust. 2: Nieruchomości zbywać można przez publiczną licytację, a z wolnej ręki z mocy uchwały walnego zgromadzenia i po cenie nie niższej od uchwalonej przez walne zgromadzenie.

48) Art. 137: Sumy, potrzebne do zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, znanych towarzystwu, którzy się nie zgłosili lub których wierzytelności nie są jeszcze płatne, albo są sporne, należy złożyć do depozytu sądowego.

49) Art. 138 ust. 1: Rozdział pomiędzy osoby, uprawnione w myśl statutu, majątku pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, nie może nastąpić przed upływem roku od daty trzeciego ogłoszenia o otwarciu likwidacji towarzystwa i wezwaniu wierzycieli.

50) Art. 139: Wierzyciele towarzystwa, którzy roszczeń swych nie zgłosili we właściwym rocznym terminie, a nie byli towarzystwu znani, mogą żądać zaspokojenia swych należności z majątku towarzystwa jeszcze niewypłaconego osobom uprawnionym w myśl statutu. Osoby, które w dobrej wierze otrzymały po upływie powyższego rocznego terminu przypadającą na nie część majątku towarzystwa, nie są obowiązane do zwrotu celem pokrycia należności tych wierzycieli.

51) Art. 140 ust. 1, 3 i 4: Po ukończeniu likwidacji i po zatwierdzeniu przez walne zgromadzenie ostatecznych rachunków należy ogłosić sprawozdanie likwidacyjne i złożyć je sądowi rejestrowemu z równoczesnem zgłoszeniem wniosku o wykreślenie towarzystwa z rejestru handlowego.

Księgi, akta i dokumenty towarzystwa składa się w miejscu, wyznaczonem przez sąd rejestrowy, do przechowywania przez lat dziesięć.

Z upoważnienia sądu rejestrowego mogą członkowie towarzystwa i wierzyciele przeglądać księgi, akta i dokumenty oraz otrzymywać z nich odpisy i wyciągi.

§ 3. Poza przepisami, zawartemi w § 2, mają także zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64), dotyczące władz i likwidacji towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *St. Car.*

Dz. Ustaw z dnia 26 września 1930 r. Nr. 66, poz. 523.

Przepisy uposażeniowe.

487.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1930 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia odbywane poza granicami Państwa.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) dodaje się po ustępie pierwszym nowy ustęp treści następującej: „Kierownikom Urzędów Zagranicznych, korzystającym z mieszkania reprezentacyjnego, umeblowanego przez Skarb Państwa, zwraca się udowodnione koszta przewozu włsnych przedmiotów urządzenia domowego w wysokości nieprzekraczającej 33½% norm ustalonych w poprzednim ustępie".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Piłsudski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 66, z dnia 26 września 1930 r. poz. 521).

Wiadomości nieurzędowe.

Komunikat o zaginięciu pieczęci urzędowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Wilnie zostały zagubione następujące pieczęcie urzędowe:

1) w dniu 23/VI. 1930 r. pieczęć urzędowa do laku z napisem: „Wileńska Izba Skarbowa, komisarz kontroli skarbowej Nr. 84".

2) w dniu 29/VI. 1930 r. pieczęć urzędowa do laku z napisem: „Wileńska Izba Skarbowa, komisarz kontroli skarbowej Nr. 40".

3) w dniu 21 lipca 1930 r. podczas dokonywania czynności egzekucyjnej w tekturowni Calela Barberyskiego w Nowo - Wilejce zginęła pieczęć urzędowa do laku z napisem „Urząd Skarbowy p-tu Wileńsko - Trockiego" z godłem państwowem w środku.

Zaprzeczenie fałszywej wiadomości.

Wobec ukazania się w jednym z dzienników warszawskich wiadomości p. t. „Fałszywe dolarówki" Ministerstwo Skarbu stwierdza, iż ani do Banku Polskiego ani do Urzędu Pożyczek Państwowych nie był zgłaszany celem podjęcia wylosowanej premji falsyfikat obligacji Serji II 5% Premjowej Pożyczki Dolarowej, a więc opisany w wymienionej notatce wypadek odmowy wypłaty premji z powodu zakwestjonowania autentyczności obligacji nie mógł mieć i nie miał miejsca.

Przedłużenie terminu stosowania zniżonych stawek kar za zwłokę.

Pan Minister Skarbu wydał zarządzenie, aby od wszelkich wpłat uskuteczniających na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania, pobierano jeszcze w ciągu października 1930 r. kary za zwłokę w wysokości zniżonej do 1½% miesięcznie, licząc od ustawowego terminu płatności, zamiast 2% miesięcznie.

Komunikat.

W dniu 23 września r. b. odbyła się w Ministerstwie Skarbu (Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń) pod przewodnictwem Dr. Łazowskiego, Dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, konferencja przy współudziale przedstawicieli prywatnych zakładów ubezpieczeń w sprawie ustalenia, czy zakłady ubezpieczeń mogą zawierać z przedsiębiorstwami, trudniącemi się sprzedażą na raty obligacyj państwowych pożyczek premjowych, umowy ubezpieczenia ich klijentów od nieszczęśliwych wypadków.

Przedstawiciele zakładów ubezpieczeń wypowiedzieli się przeciwko dopuszczalności łączenia ubezpieczenia ze sprzedażą obligacyj państwowych pożyczek premjowych na raty do czasu uregulowania warunków tej sprzedaży w drodze jednolitej ustawy, któraby zabezpieczyła interesy osób kupujących obligacje na raty i ochroniła ich przed wyzyskiem, oraz zapewniła uprawwianie tej operacji handlowej zgodnie z zasadami etyki kupieckiej. W związku z powyższem Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń wezwał zakłady do bezwzględnego wstrzymania się od zawierania z instytucjami kredytowemi, trudniącemi się sprzedażą na raty obligacyj państwowych pożyczek ubezpieczeń klijentów tych instytucyj od nieszczęśliwych wypadków.